

ZŠ Na Planině, Praha 4

Scénář k reportáži: Dagmar Marvanová

Komentář: V srpnu 1968, kdy Československo napadla vojska Varšavské smlouvy, bylo Dagmar Marvanové 13 let. I když byla vychovávána ve skautském prostředí, chodila do pionýra. O letních prázdninách jako každý jiný rok jezdila na dětský tábor.

Pamětnice: „*My jsme se ráno vzbudili a teď jsme vykoukli z těchto stanů a před na tom place, jak byly ty stany vystavěny, tak tam bylo plno lidí. A teď jsme se teda dozvěděli, že naše republika že byla napadena. Tak my úplně strašně vyděšený, že začala válka a strašně jsme tak jsme začali všichni brečet a teďka ty dospělí co tam byli, si přijeli pro děti a chtěli je mít v té nejistý době u sebe. Já teď ale pro mě nikdo nepřijel.*“

Komentář: Domů k rodičům, kteří si mysleli, že na táboře bude bezpečněji, se nakonec dostala.

Pamětnice: „*Takže kamarádka, která se mnou spala ve stanu, tak ty rodiče mě vzali sebou taky a dovezli mě taky domu.*“

Komentář: Tatínek komunistický režim vždy odsuzoval. Svůj ostrý nesouhlas se vstupem vojsk si nenechával pro sebe ani v době přicházející normalizace. Kvůli jeho názorům ho vyhodili z práce. Náročnou dobu to ještě prohloubilo a rodinu postavilo před velkou výzvou.

Pamětnice: „*A teď ten tatínek, už bylo na něm vidět, že je zkrouhlej opravdu, a říkal „Tak a teď musíme všichni držet pohromadě, protože je to těžký. A i pro něj to bylo těžký v tom, že si uvědomoval že je vlastně živitel rodiny a teď vlastně nemá práci.*“

Komentář: Necelý týden po vyhazovu z práce došlo k určitému incidentu, který rodinu značně vyděsil.

Pamětnice: „*My jsme bydleli v baráku a tou ulicí jela motorka, jenom jsme to tak zaslechli a najednou rána úplně strašná my jsme nevěděli co se stalo! Přišli jsme do ložnice a tam byly takový ty trojdílný okna a ještě dvě za sebou a tam byla takováhle díra v tom okně a ono to ani nebylo, to byl čistej jakoby čistá díra a nebylo ani nějak prasklý, a teď jsme vůbec nevěděli co se stalo, něco se stalo a našli jsme v protější stěně takovou jámu a za knihovnou jsme našli takovouhle matku.*“

Komentář: Měla tato událost nějakou spojitost s otcovou bývalou prací? Byla to snad msta za nesouhlas s režimem?

Pamětnice: „*Jestli to s tím souviselo, ale my jsme se fakt báli, tenkrát. Jestli to bylo nějaký vystrašení, protože možná to bylo jako zastrašení: ty prohlašuješ, že nesouhlasíš tady s vpádem vojsk ruských, tak my ti ukážem!*“

Komentář: Po tomto incidentu se nic takového naštěstí už neopakovalo. Po střední škole vystudovala Pedagogickou fakultu, kam se dostala bez jakýchkoliv komplikací. Pro rodinu to byla úleva, protože se obávala, že při přijímacích vyvstanou určité problémy spojené s otcovými názory.

Pamětnice: „*Já jsem se třeba hodně jako učitelka, když jsem pak učila, tak jsem se hodně věnovala dětem. který byly mimořádně nadaný a možná to bylo i proto že vlastně tenkrát jsem moc nechtělo, aby někdo vynikal i v té škole. Tam to jako taky bylo všechno tak jako urovnané, aby jako všichni na tom byli tak přibližně stejně.*“